

АТОМНИК УКРАЇНИ

№37 (876) 14 вересня 2017 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПІДГОТОВКА ПЕРСОНАЛУ ДЛЯ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

В Україні створено унікальний тренажерний комплекс

1 вересня 2017 року НАЕК «Енергоатом» на базі навчально-тренувального центру ВП «Запорізька АЕС» урочисто відкрила тренажерний комплекс спеціальної підготовки ремонтного персоналу для атомної енергетики, який може пишатися першим таким повномасштабним тренажером реакторної установки енергоблока ВВЕР-1000.

Нині розпочинається дослідна експлуатація, протягом якої будуть виконані налагоджувальні роботи, після завершення яких тренажерний комплекс зможе приймати на навчання не лише персонал українських атомних електростанцій, а й іноземних фахівців.

Офіційна церемонія, в якій взяли участь представники ЄК, ВАО АЕС, делегація НАЕК «Енергоатом», очолювана президентом Юрієм Недашковським, високопосадовці Мін-

енерговугілля та Атомпрофспілки України на чолі з її Головою Валерієм Матовим, представники обласних та місцевих органів влади, відбулася на майданчику Запорізької АЕС.

«Мабуть, дуже символічно, що у день знань відбулася наша урочистість. Я пригадую середину 90-х років, коли зародилася ця ідея зібрати обладнання першого контуру та застосувати його для підготовки нашого ремонтного персоналу. І сьогодні ця ідея втілилася в життя. Вона втілилася руками колективу Запорізької АЕС, будівельників за допомогою Європейської Комісії, яка фінансувала проект. На кошти ЄК поставлено унікальне обладнання, тренажерний парк. Два роки тому ми взяли на себе зобов'язання завершити свою частину і сьогодні це зобов'язання виконали. Хочу подякувати усім за роботу», — зазначив Юрій Недашковський, відкриваючи урочисту церемонію.

«Сьогодні ми беремо участь у великій події — відкритті нашого центру. Безпека станції — це передусім безпечний персонал. Безпечний персонал можливо отримати шляхом навчання і вдосконалення його навичок. За допомогою нашого комплексу підготовки ремонтного персоналу перед нами відкриваються нові обрії, за допомогою яких ми будемо поліпшувати постійно роботу з нашим персоналом та відповідно підвищувати і рівень безпеки нашої станції. Я хочу подякувати всім, хто був причетний до створення комплексу, хто доклав великих зусиль для того, щоб ми з вами сьогодні тут зібралися, — відзначив у своєму виступі генеральний директор ВП «Запорізька АЕС» Олександр Остаповець.

(Закінчення на 2-й стор.)

АТОМНИКИ — ЕЛІТА ЕНЕРГЕТИКИ

У досвіді ветерана — успіхи колективу

На Хмельницькій АЕС випала нагода спілкуватися лічені хвилини із слюсарем з ремонту турбінного устаткування найвищого, VI розряду, енергоремонтного підрозділу атомної електростанції Іваном Савичем ТКАЧУКОМ.

Досвідчений енергетик, який працює на ХАЕС з 1984 року, на запитання про умови праці на дільниці відповів, що «таких дошкульних проблем тут немає». А чи є від нього якісь пропозиції, побажання профспілки? Ветеран зауважив, що невдовзі збирається йти на заслужений відпочинок і його особисто і не тільки непокоїть затримка одноразової грошової виплати, за яку він звернувся завчасно, у зв'язку з виходом на пенсію згідно з відповідним Положенням ДП НАЕК «Енергоатом».

Голова цехового профспілкового комітету ЕРП атомної станції Дмитро МІЩЕНКО відзначив кадрового робітника, який перейшов до колективу енергоремонтного підрозділу у 2000 році з постійної дільниці «Львівенергоремонт» по ремонту турбін як людину заслужену, якою можна пишатися.

«Дуже шкода, що він уже завершує свій трудовий шлях, бо стан здоров'я не дозволяє йому працювати за тих шкідливих умов, які є зараз на його робочому місці, — наголосив профлідер. — За той період, який він пропрацював, ми залучали у різні роки на тимчасову роботу на дільницю з ремонту турбін десятки осіб з інших цехів атомної, а також з міста Нетішина. Й Іван Савич був наставником кожного з молодих хлопців. Багатьох своїх підопічних — працелюбних, які швидко оволодівали необхідними виробничими навичками, ветеран ставив за приклад. Ці молоді початківці мали пріоритет у працевлаштуванні на постійну роботу в енергоремонтний підрозділ. Завдяки таким досвідченим працівникам, як Іван Савич, без перебільшення, тримається трудова слава ремонтників. Дякуємо за сумлінну працю у нашому колективі».

Фотопідпис Миколи ВАРЧИНОГО

Закінчення інтерв'ю (початок див. у №36) з головою цехового профспілкового комітету ЕРП Дмитром Міщенком читайте на стор. 2.

БЛАГОЧИННИСТЬ АТОМНИКІВ

Добрі справи — маленьким серцям

Під такою назвою впродовж серпня за ініціативою колективу управління інформації та зв'язків з громадськістю спільно з первинною профспілковою організацією (ППО) на Рівненській АЕС проходила благодійна акція. Завершальною нотою акції милосердя стала поїздка представників електростанції до Чудельської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату №1.

Благодійна акція «Добрі справи — маленьким серцям» була спрямована на забезпечення вихованців Чудельської школи-інтернату учнівським інвентарем до нового навчального року. За досить короткий час до соціальної ініціативи долучилися практично

усі структурні підрозділи підприємства. Атомники разом зі своїми сім'ями не лише переказували кошти, а й організували в інформаційному центрі РАЕС «Полісся» пункт збору необхідних для малечі речей, зокрема, одягу, іграшок, книг, канцелярії тощо.

За 22 робочих дні до акції приєдналися завжди відкриті до усіх благодійних заходів представники адміністрації Рівненської АЕС, її профспілкового комітету, а також колективи 39 структурних підрозділів електростанції.

У День знань небаїдузі атомники вирушили на гостину до вихованців Чудельської школи-інтернату з безліччю подарунків, на які з нетерпінням чекали дітлахи. Окрім іменних сюрпризів та солодощів для дітей, працівники РАЕС привезли запаси побутової хімії, паперу, мультифункціональний принтер, самокати, роликів ковзани, пенніборди, картини-розмальовки, гравери та масу художньої та науково-популярної літератури. Свято традиційно розпочалося першим дзвоником, а його родзинкою стали вітання персональними подарунками від рівненських атомників, які урочисто вручили герої з мультфільму «Фіксики» Нулик, клоун Дімас

та два чарівних міми у виконанні учнів професійно-технічного училища РАЕС. Тож свято від енергетиків дітлахи запам'ятають надовго, адже замість традиційної лінійки вони побували на веселому, яскравому та сповненому позитиву заході.

За словами директора школи-інтернату Надії Мельник, малеча — найбільш вдяч-

на частина суспільства. «Наші вихованці — особливі дітки, які позбавлені звичайного домашнього тепла, затишку, батьківського піклування чи материнської любові, а досить часто і основного — здоров'я. Ми вдячні великій родині атомників за постійну підтримку, турботу, виявлене милосердя та такі важливі для нас дарунки. Це вагомий внесок для щоденного життя інтернату, адже коли є матеріально-технічна база, працювати стає в рази легше. Нехай ваша допомога повернеться до вас сторицею».

Під час урочистостей генеральному директору Пав-

лу Павлишину та багатотисячному колективу Рівненської АЕС директор школи-інтернату Н. Мельник вручила подяку «Добре серце» за доброту, милосердя та чуйне ставлення до дітей.

Рівненські атомники не вперше організують допомогу для цього дитячого закладу, адже у відповідь на турботу дітлахи школи-інтернату відкрито діляться своїми посмішками, сяйвом очей, гарним настроєм та позитивними думками. Працівники РАЕС вже планують свою наступну поїздку.

ПІДГОТОВКА ПЕРСОНАЛУ ДЛЯ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

В Україні створено унікальний тренажерний комплекс

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Фінансований спільно Європейською Комісією та урядом України, тренажерний комплекс НАЕК «Енергоатом» є сучасною навчальною базою для підготовки у сфері техобслуговування й ремонту ядерного енергоблока. Допомога Єврокомісії, у рамках якої поставлено 4 тренажери, промислові та офісні меблі, комп'ютерну та проекційну техніку та інше обладнання для 22 навчальних лабораторій і передано кращі світові методології навчання ремонтного персоналу компанії-оператора АЕС, становить 12,87 млн євро. Зі свого боку, Україна оцінює повну вартість своєї частини проекту в 0,5 млрд грн.

Тренажерний комплекс здійснюватиме навчання з пи-

тань технічного обслуговування й ремонту з урахуванням передової світової практики для ремонтного персоналу ядерних енергоблоків типу ВВЕР-1000 Компанії, які розташовані на чотирьох атомних електростанціях України.

«Введення в роботу цього унікального центру — це вклад у підвищення надійності та безпеки атомних станцій України. Наступний етап у розвитку Компанії і цього центру — продемонструвати нашим зарубіжним колегам можливості цього центру для того, щоб використовувати його не тільки для підвищення безпеки АЕС України, а й всієї ядерної спільноти», — сказав представник ВАО АЕС Сергій Виборнов.

Завдяки застосуванню цілої низки повномасштабних моделей обладнання, перший

такий тренажер реакторної установки атомного енергоблока, який є в розпорядженні навчального центру, сприятиме підготовці й підвищенню кваліфікації ремонтного персоналу, що дозволить виконувати операції з техобслуговування й ремонту на встановленому діючому обладнанні відповідно до найвищих стандартів, як з точки зору забезпечення безпеки ремонтного персоналу, так і з точки зору забезпечення працездатності обладнання, що обслуговується.

Тож одним з найбільш очікуваних подарунків до свята відкриття стала перша заявка на підготовку ремонтного персоналу від профільного підрозділу Компанії — «Атомремонтсервісу», який зацікавлений у постійному підвищенні кваліфікації своїх

працівників та опануванні нових технологій для розширення номенклатури виконуваних робіт.

ДОВІДКОВО. Ідея створення на майданчику Запорізької АЕС спеціалізованого тренажерного комплексу в галузі підготовки персоналу, зайнятого технічним обслуговуванням і ремонтом обладнання АЕС, була висловлена вперше в 1991 році, в період, коли на станції було введено в експлуатацію п'ять енергоблоків і шостий знаходився в стадії будівництва.

У 1995 році, ґрунтуючись на базі проекту енергоблока АЕС з реактором ВВЕР-1000 (В-320), ВАТ ХНІПКи «Енергопроект» був розроблений спеціальний проект тренажерного комплексу, який передбачає оснащення комплексу тренажерами, виготовленими передусім на базі неліквідного обладнання Кримської АЕС (м. Шолкіне) і не використовованого обладнання ВП АЕС ДП НАЕК «Енергоатом».

Будівництво тренажерного комплексу розпочато в 1996 році за рахунок коштів Запорізької АЕС. Період з 1998-го по 2002 рік, через економічні проблеми в країні, негативно позначився на темпах створення об'єкта, будівництво комплексу було заморожено.

Основні роботи з будівництва тренажерного комплексу розгорнулися в 2002 році після виходу Указу КМУ №282 від 13.03.2002 про за-

вершення будівництва об'єкта на майданчику ВП ЗАЕС.

Протягом 2002–2003 років БМР були виконані на суму 28 млн грн, з освоєнням коштів 4 млн грн в місяць, що забезпечувало можливість введення об'єкта в експлуатацію в 2005 році. Однак у 2004 році фінансування робіт припинилося і будівництво об'єкта було повторно заморожено.

У 2006 році Компанією прийнято рішення про відновлення будівництва об'єкта і надання тренажерному комплексу статусу галузевого, що відображено Розпорядженням КМУ №463-р від 27.07.06 про його добудову і введення в експлуатацію.

У 2007 році в рамках Програми міжнародного технічного співробітництва «Інструмент співробітництва з ядерної безпеки» між Євро-

пейським Союзом і Україною укладено Угоду про спільне завершення будівництва та введення тренажерного комплексу в експлуатацію.

У рамках реалізації проекту зведено корпус «Г», що входить у комплекс будівель навчально-тренувального центру Запорізької АЕС. На семи відмітках корпусу «Г» розміщені спеціалізовані навчальні лабораторії за різними напрямками. У залізобетонному ядрі споруди, що імітує гермозону енергоблока типу ВВЕР-1000, змонтовано основне обладнання четвертої петлі реакторної установки. Обладнання та системи, що забезпечують розбирання/збирання реактора, перевантаження ядерного палива, стенд для випробування приводів системи управління захисту (СУЗ) реактора є діючими.

ПРОФСПІЛКОВИЙ ВИМІР ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ КОЛЕКТИВУ ЕНЕРГОРЕМОНТНИКІВ І ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС ЗОКРЕМА

Об'єднують сили, чтобы был результат!

ПРОФСОЮЗАМ НЕОБХОДИМО ВСЕГДА ДЕРЖАТЬ РУКУ НА ПУЛЬСЕ ВРЕМЕНИ, ОРГАНІЗОВАНО І ЕФЕКТИВНО СООБЩА ОТСТАИВАТЬ ТРУДОВЫЕ ПРАВА РАБОТНИКОВ

(Окончание.
Начало в №36)

— Дмитрий Валериевич, вы являетесь еще и председателем комиссии профкома атомной станции по социально-экономическому развитию.

— Да, вот такое зычное название у комиссии, которую возглавляю, тоже это уже четвертая каденция. Чем мы занимаемся? В первую очередь это подача предложений и участие в разработке нового коллективного договора, то есть это колдоговорная работа, а также оперативный контроль за выполнением действующего Коллективного договора ГП НАЭК «Енергоатом» и Хмельницкой атомной электростанции. Работа очень серьезная с точки зрения того, что в нашем Коллективном договоре включены не только социальные составляющие, но и производственная деятельность. Просто об этой важной компоненте мало оговаривается, хотя в колдоговоре написано, что предприятия должны быть обеспечены товарно-материальными ценностями и всем остальным. То есть комиссия в своей работе должна это отслеживать. На Хмельницкой атомной станции, я считаю, в этом плане создана хорошая система. Ежемесячно каждый, включая руководителя цеха и председателя цехового профсоюзного комитета, подает в отдел социального развития Хмельницкой атомной станции соответствующие справки о выполнении Коллективного договора, а дальше отдел соцразвития анализирует все эти сведения и готовит сводный документ, который уже рассматривает наша комиссия и профсоюзный комитет. Затем на ежемесячном заседании комиссия, совместно с представителями администрации и профкома станции, подводит итоги. В свое время, если не ошибаюсь, где-то в 2007 году, по Коллективному договору подводились итоги только в конце года, и оказывалось, что по многим статьям администрация его не выполняет.

Это нововведение позволяет данную ситуацию мониторить, а также эффективно на нее влиять. Например, в подразделении есть проблема со снабжением СИЗами из-за тендерных процедур, усложнивших работу нашего управления производственной-технологической комплекции в этой части, так как не все участники тендеров честные игроки как поставщики, один из них выиграл, а другой может оспорить это решение и в итоге срываются сроки поставок. Вот «не пришли» нам, например, СИЗы, точнее, костюмы для электросварщиков не поставили второй месяц. Тогда мы начинаем, так сказать, шуметь и эта информация доходит уже до генерального директора атомной станции. Он, понятное дело, вмешивается и решает эту проблему на своем уровне. К тому же, как известно, согласно нынешнему Коллективному договору, сегодня подводится полугодовое его выполнение. Поэтому здесь тоже очень важно мониторить реализацию положений действующего Коллективного договора. И если контроль происходит неформально, то, скажу честно, и конференции трудового коллектива по подведению итогов Коллективного договора проходят более спокойно, взвешенно. Потому что члены трудового коллектива и профсоюзники, которые работают в этом плане постоянно, они и выходят на хорошие результаты, а не наоборот, когда некоторые участники конференции упрекают, мол, а «я только узнал об этом...».

Считаю, это очень серьезная работа с учетом того, что достаточно много предложений подается в нашу комиссию, мы их рассматриваем, общаемся совместно с профкомом атомной станции, и потом они направляются в профильную комиссию по подготовке Коллективного договора ГП НАЭК «Енергоатом». Но, вы же понимаете, если тариф на электроэнергию не позволяет реализовать весь действующий сейчас социальный пакет Коллектив-

ного договора Компании (да, он реализуется весь, но с каким трудом), то если идти на дальнейшее расширение социальных льгот, сразу же возникает вопрос для администрации: где взять деньги в тарифе, чтобы воплотить новые обязательства в сторону их увеличения? Вот здесь государственная политика, считаю, влияет очень серьезно со знаком минус.

— Чем еще таким важным озабочены сегодня участники комиссии?

— Сейчас главный вопрос для комиссии, который мы подали и озвучили на конференции трудового коллектива Хмельницкой атомной станции, а уже наш председатель профкома — на конференции Компании, касается дежурства на дому. Потому что в законодательном поле этот вопрос не урегулирован, система, существовавшая ранее в ГП НАЭК «Енергоатом», сводилась к тому, что людям за период дежурства на дому, когда ты, например, в выходные дни находишься дома, была компенсация в качестве оплачиваемого отгула. Сегодня же на Хмельницкой атомной станции такой отгул не оплачивается. На конференции трудового коллектива профкома НАЭК «Енергоатом» мы этот вопрос выносили. А сейчас мы подали предложения, наша комиссия их обсуждала, на запрос администрации и профкома — социальных партнеров Компании, от профсоюзного комитета Хмельницкой атомной станции, что роль есть законодательство и его в этом плане уже не изменишь, то необходимо людям дать денежную компенсацию. Теперь колдоговорная комиссия НАЭК «Енергоатом», которую, кстати, возглавляет председатель профкома Хмельницкой атомной станции Михаил Владимирович Гук, будет рассматривать этот вопрос. Одним словом, мы свою позицию сформулировали, человек, который в свои выходные дни должен быть дома и ожидать в любой момент, что его вызовут на работу, например, чтобы устранить

возникший дефект, за это должен получать денежную компенсацию. Понимаете, что здесь выигрывает и производитель, вот выйдет из строя какое-то оборудование, которое влияет на безопасную эксплуатацию энергоблока, а наладить его некому. Потому что ремонтный персонал не работает круглосуточно, как эксплуатационщики. В этом случае, если не найдут необходимого специалиста, то это чревато осложнениями.

И еще такая тема, которой мы на нашей комиссии придаем важное значение, — это корпоративизация ГП НАЭК «Енергоатом». То есть, считаю, в настоящее время это волнующий всех вопрос и мы его всячески мониторим, стремимся отслеживать ситуацию, владеть соответствующей информацией, анализировать ее, что дальше будет и, возможно, упредить какие-либо негативные действия. Поэтому мы не отбираем здесь пальму первенства у председателя профкома НАЭК «Енергоатом» Алексея Васильевича Лыча, который действительно держит руку на пульсе. Недавно он был на нашей станции и этот вопрос в его выступлении перед профсоюзом был ключевым. Но в любом случае мы пытаемся и сами держим в поле зрения грядущее реформирование Компании. Вопрос этот древний, еще в 2002 году планировали, в целях намечаемой тогда корпоративизации вывести ремонтный персонал из состава атомных электростанций. Сейчас я пока вижу, что нет желания у президента Компании Юрия Александровича Недашковского это делать, и он объяснил почему — потому что идет продление сроков эксплуатации энергоблоков. Представляете, если бы наши ремонтники были на подряде, как во Франции, то такие работы по продлению жизненного ресурса энергоблоков, по данным специалистов, влетели бы НАЭК «Енергоатом» в копеечку. То есть надо учитывать еще и экономическую составляющую будущих преобразований. Нас

радует понимание президентом Компании того, что, будем так говорить, когда эксплуатация и ремонт вместе, то они вместе решают проблемы, а

не пытаются друг на друга эти проблемы переложить.

Беседовал
и фотографировал
Николай ВАРЧИН

Профсоюзник от «народа»

Александр Николаевич БОГУШ имеет трудовой стаж на Хмельницкой атомной электростанции 33 года. Начал здесь работать слесарем в тогдашнем цехе централизованного ремонта, принимал участие в пуске первого и второго энергоблоков станции. За достаточно короткое время проявил себя инициативным и ответственным работником, который умел, так сказать, ладить с «народом», потому что всегда был рядом с людьми, в гущу всех событий, дослушивался проблем работающих, оказывал помощь при их решении. Благодаря таким чертам характера труженики доверили ему пост председателя цехового профсоюзного комитета. В 2002 году он перешел на новую должность, стал мастером участка нестандартного оборудования ремонтно-механического цеха, теперь — энергоремонтного подразделения.

«Повысив свой профессиональный уровень, — рассказывает председатель цехкома ЭРП Дмитрий Валериевич Мищенко, — вникая в организацию работы подчиненной ему производственной структуры, и здесь Александр Николаевич нарабатывает авторитет отзывчивого, неравнодушного и порядочного человека. Работники обращаются к нему с предложениями решить тот или иной вопрос, и его самого больше всего заботит, чтобы люди всегда были обеспечены стабильной работой, безопасными условиями труда. Вообще, не так давно Богуш отметил свое 55-летие, дату, по-настоящему заслуживающую на две символические оценки «на отлично». Еще раз хочу повторить, что Александр Богуш — человек с хорошей душой, верен своему слову и делу. Трудовой коллектив энергоремонтников поддерживает его кандидатуру по сегодняшний день на профсоюзном поприще. Александр Николаевич является членом цехкома и комиссии профкома Хмельницкой атомной станции, девятый год подряд избирается членом Центрального комитета, а также Уставной комиссии Атомпрофсоюза Украины. И здесь на него также можно положиться в решении многих вопросов, — констатирует Дмитрий Мищенко (на фото он и Александр Богуш (слева) во время делового общения в цехе).

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

АТОМНИЙ ЛІТОПИС: ПРО МИНУЛЕ З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ

ЗАВОД №906

История производственного объединения «Приднепровский химический завод»

(Продолжение. Начало в №36)

Пуск в эксплуатацию цехов третьей очереди (октябрь 1952 года) позволил провести реконструкцию первого уранового 102 корпуса и начать переработку кварцитовых руд с содержанием урана 0,5%. Увеличение содержания урана в рудах до 1,5% потребовало строительства нового корпуса №104, где была внедрена технология, разработанная уже специалистами ЦНИИЛа завода.

В 1958 году был построен первый корпус №103, где были сосредоточены все операции по получению закиси окиси, который проработал до 1991 года.

С 1949 года по 1959-й завод постоянно наращивал мощности по урану только за счет усовершенствования технологических схем и реконструкции отдельных цехов.

позволило освободить 102 корпус и начать его реконструкцию в 1961 году для производства ионообменных смол, совершивших техническую революцию в гидрометаллургии урана и редких металлов.

Многим этапам развития производства урана на ПО ПХЗ подходит оценка «впервые в стране», а порой и в мире.

В марте 1959 года впервые начинается в цехе №5 (руководитель Бурлачин В.Ф.) переработка урановой руды из Румынии «Чудановицы» с повышенным до 30% содержанием карбонатов. Карбонатное выщелачивание, с применением в качестве окислителя воздуха, было более эффективным и безопасным, чем кислотное выщелачивание. Отстойно-деканционная схема, основанная на применении сгустителей

Панорама завода

отстойно-деканционной, кварцитовая — по безфильтровально-сорбционной на катионите СГ-1 и Первомайская — по азотнокислотной схеме с сорбцией на СГ-1. В то время это был первый и единственный катионит для сорбции урана.

В 1961 году было принято решение правительства о создании в освобожденном урановом корпусе №102 производства ионообменных смол, для чего впервые в отрасли была проведена полная дезактивация внутренних помещений здания. Исходные данные для проекта были выданы ВНИИХТ, отраслевым институтом, которые пришлось дорабатывать в ходе пуска. Первым руководителем производством ИОС был назначен опытный инженер Болотов А.Н., который возглавил творческий коллектив специалистов, способный на ходу исправлять ошибки проекта и внедрять новые технические решения. Первой смолой был анионит АМП для сорбции урана, который успешно заменил катионит СГ-4.

Урановая промышленность страны бурно развивалась, остро требовались смолы различных марок. Следующим катионитом стал КУ-2/8, разработанный специалистами цеха. Далее последовал анионит АМ-2Б для сорбции золота и молибдена, которые добывались совместно с урановой рудой. Выпуск экстрагента ПАФН помог в переработке ураноториевых руд, чтобы отделить торий. Всего было освоено производство более 20 видов ионообменных смол, выпуск которых превышал к 1991 году 4500 тонн. Это уникальное производство так и осталось единственным в СНГ, его историческое значение для создания атомной промышленности СССР трудно переоценить, т.к. техническая революция гидрометаллургических производств в урановой промышленности и цветной металлургии позволила обеспечить необходимый выпуск урана, золота, РЗМ, молибдена, вольфрама и одновременно создать надежный ядерный щит страны.

Новые технические и технологические решения по переработке урана позволили освободить мощности корпусов 2Б и 104, которые были переведены в 1968 году на переработку сложного комплексного концентрата «Меловое» из Казахстана. Этот концентрат содержал фосфора 18-22%, урана — до 0,2%, редкоземельных элементов — до 2% и скандий. Переработка фосфорсодержащих урановых концентратов была организована впервые в стране, она была уникальной технологией, даже по мировым оценкам. Впервые в стране был получен 90% концентрат суммы легких и среднетя-

желых РЗЭ, из которого начали получать коллективные и индивидуальные концентраты РЗМ. 1500 т в год РЗМ — это также своеобразный рекорд, не превзойденный до сих пор никем. Попутно было организовано производство фосфорного удобрения «нитрофос» в новом уникальном технологическом комплексе, полностью экологически безопасным для персонала и окружающей среды. Подобных аналогов в Украине не существует до сих пор. После развития производства урановых концентратов в странах Европы началась их поставка в Украину, и производство урана на заводе становится крупнейшим в мире.

В недрах этого производства родилось изготовление новых лечебных препаратов: гемо- и энтеросорбентов, которые совершили революцию в практической медицине. Благодаря им было начато эффективное лечение заболеваний крови, лучевой болезни, алкоголизма и наркомании, болезней ЖКТ — колитов, дисбактериоза, острых отравлений желудка. Шахтеры закупили энтеросорбент как антидот для предупреждения отравлений органов дыхания. Многие виды аллергии, кожных заболеваний начали успешно лечиться после очистки крови. Особенно успешным и единственным способом лечения острой лучевой болезни стала гемосорбция крови ликвидаторам аварии на ЧАЭС. В заводской клинике МСЧ-61 были проведены десятки успешных операций по очистке крови, она была первой в стране, внедрил этот прогрессивный метод лечения заболеваний крови. В 1978 году за разработку новых видов ионообменных смол коллективу специалистов и ученых во главе с директором ПХЗ Коровиным Ю.Ф. была присуждена Государственная премия СССР, а в 1981 году — Государственная премия УССР. Производство ИОС выпускало высококачественную продукцию, которая заменила более дорогую продукцию ведущих фирм мира.

К сожалению, построенные два производства по выпуску 50 тонн в год гемо- и энтеросорбентов так и не были введены в эксплуатацию до 1992 года и были законсервированы. Завод прекратил выпускать эту продукцию даже в объемах опытных партий.

А.П. МУХАЧЕВ,
председатель
объединенного Совета
ветеранов ПО ПХЗ,
лауреат Государственной
премии Украины,
ветеран атомной
промышленности,
кандидат
физико-математических
наук
(Продолжение следует)

После первой успешной гемосорбции в медсанчасти №61. Слева направо: начальник МСЧ ГОЛОВАХА Л.М., д.м.н. НИКОЛАЕВ В.Г., отличник здравоохранения СССР, д.т.н., профессор КОРОВИН Ю.Ф., главный инженер ПХЗ ТАНСКИЙ И.В.

В 1959 году технология урана начинает коренным образом улучшаться с внедрением бесфильтративных схем извлечения урана из пульпы с его глубокой переочисткой методом экстракции. Это были пионерские работы, первые в урановой промышленности, которые существенно улучшили условия труда рабочих, культуру производства, увеличили выпуск продукции.

Первый в министерстве сорбционный аппарат-лауч, объемом до 100 куб. м с воздушным перемешиванием, появился в 104 корпусе, где в 1960 году на смоле СГ-1 был реализован сорбционный процесс извлечения урана на рудах «Бихор» и «Натра». Это

емкостью до 200 куб.м с применением флокулянта полиакриламида, производство которого пришлось осваивать также впервые. Улучшились условия труда, сократилась трудоемкость продукции. Флокулянт поставлялся на все урановые предприятия отрасли.

В течение 1960–1963 годов впервые в промышленной практике устанавливаются две сорбционные цепочки по 10 сорберов в каждой, которые перерабатывали разные урановые руды по азотнокислотной и сернокислотной схемам.

В одном цехе одновременно работали три схемы переработки различных урановых руд, карбонатные — по

ПОДАВАННЯ ДСП УКБЗВ

ЗАЯВА ПРО НАМІРИ БУДІВНИЦТВО СХОВИЩА № 21А ПЗРВ «БУРЯКІВКА» У ЗОНІ ВІДЧУЖЕННЯ ІВАНКІВСЬКОГО РАЙОНУ КІЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

1. Інвестор (замовник): Державне спеціалізоване підприємство з управління капітальним будівництвом зони відчуження (ДСП «УКБЗВ»).

Поштова і електронна адреса: 07270, м. Чорнобиль Київської обл., вул. Радянська, 10.

2. Місце розташування майданчиків будівництва: зона відчуження, в 13 км на південний захід від ЧАЕС, на території пункту захоронення радіоактивних відходів (ПЗРВ) «Буряківка».

3. Характеристика діяльності (об'єкта): захоронення радіоактивних відходів (РАВ).

Технічні і технологічні дані: нове будівництво: будівництво сховища (траншейного типу) для локалізації РАВ (спорудження нижнього протифільтраційного екрана).

4. Соціально-економічна необхідність планованої діяльності: локалізація РАВ з метою ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

5. Потреба в ресурсах при будівництві та експлуатації: **земельні** — не вимагається; **сировинних** — глина — 7500м³, рослинний ґрунт — 900м³ (кар'єри в зоні відчуження); **енергетичних** (паливо, електроенергія, тепло) — електропостачання виконується від існуючих інженерних мереж, витрата електроенергії складе не більше 12,6 тис. кВт/год.; **водних** — водопостачання виконується від існуючих інженерних мереж, витрата — не більше 1233 м³ технічної води, 90 м³ — питної води.

трудова — кількість працюючих — 19 осіб.

6. Транспортне забезпечення (при будівництві та експлуатації): при будівництві — транспорт Підприємства; при експлуатації — транспорт ДСП «ЦППРВ».

7. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за варіантами — не передбачаються.

8. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за варіантами — не передбачаються.

9. Можливі впливи планованої діяльності (при будівництві та експлуатації) на навколишнє середовище: **клімат і мікроклімат** — немає;

повітряне — викиди забруднюючих речовин від будівельної техніки і викиди пилу при переміщенні будівельних матеріалів: глини, піску, рослинного ґрунту;

водну — немає;

ґрунт — немає;

рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти — немає;

навоколишнє соціальне середовище (населення) — немає;

навоколишнє техногенне середовище — немає.

10. Відходи виробництва і можливість їх повторного використання, утилізації, знешкодження або безпечного захоронення — основну кількість вторинних відходів становитимуть обтиральний матеріал, забруднені основні та додаткові ЗІЗ — захоплюються на ПЗРВ, стоки переробляються згідно з чинною інструкцією на підприємстві.

11. Обсяг виконання ОВНС — згідно з ДБН А.2.2-1-2003 розділ 2 — в повному обсязі.

12. Участь громадськості — для ознайомлення з матеріалами ОВНС звертатися до Замовника на адресу: 07270, м. Чорнобиль Київської обл., вул. Радянська, 10 тел./факс: (04593) 5-22-21; тел.: (04593) 5-15-20 — протягом 30 днів після публікації.

ЗАЯВА ПРО ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ БУДІВНИЦТВО СХОВИЩА № 21А ПЗРВ «БУРЯКІВКА» У ЗОНІ ВІДЧУЖЕННЯ ІВАНКІВСЬКОГО РАЙОНУ КІЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

1. **Мета і обґрунтування необхідності реконструкції**
Майданчик будівництва знаходиться в зоні відчуження, в 13 км на південний захід від ЧАЕС, на території пункту захоронення радіоактивних відходів (ПЗРВ) «Буряківка». На ПЗРВ «Буряківка» надходять радіоактивні відходи Чорнобильського походження.

Ізоляція радіоактивних відходів, які будуть знаходитися в траншеї №21А, вирішується шляхом створення нижнього та верхнього захисних екранів, які повинні перешкодити виходу радіонуклідів у навоколишнє середовище і забезпечувати захист відходів від проникнення атмосферних опадів та вітрової ерозії.

Будівельні роботи не становлять загрози для забруднення навоколишнього природного середовища та опромінення персоналу.

2. **Дані про планову діяльність**
Під час будівництва негативний вплив буде спостерігатися при:

— проведенні робіт з переміщення ґрунту (пил);
— роботі автотранспорту та будівельних механізмів (викиди продуктів згоряння палива, шум).

Результати проведених автоматизованих розрахунків забруднення атмосфери показали, що максимальні приземні концентрації всіх шкідливих забруднюючих речовин на території робіт менші 1,0 ГДК, що задовольняє санітарні та екологічні вимоги.

При виконанні операцій по будівництві сховища №21А не буде перевищення допустимих доз опромінення. Розраховані значення об'ємних активностей вмісту радіонуклідів в повітрі менше контрольних рівнів на два порядки.

3. **Вплив на навоколишнє середовище і очікувані наслідки при будівництві і експлуатації проектного об'єкта.**
Не передбачається скидання шкідливих і радіоактивних речовин в навоколишнє середовище. Для захисту гідросфери та приземної атмосфери передбачено проведення контролю забруднення стічних та підземних вод і повітря.

4. **Обов'язки експлуатуючої організації (замовника) щодо забезпечення експлуатації сховища відповідно до екологічних вимог.**

Експлуатуюча організація — Державне спеціалізоване підприємство «Центральне підприємство з поводження з радіоактивними відходами» (ДСП «ЦППРВ»).

Замовник проекту — Державне спеціалізоване підприємство з управління капітальним будівництвом зони відчуження (ДСП «УКБЗВ»).

Організація забезпечить безпечно будівництво сховища №21А у відповідності з діючими в Україні нормативними та законодавчими документами, інструкціями з експлуатації, технологічним регламентом.

БЮЛЕТЕНЬ IndustriALL

● **Глобальний союз IndustriALL** розповідав о героїчній боротьбі Корейського профсоюзу робітників-металістів (KMWU), членської організації IndustriALL, за права тимчасових робітників в компанії Hyundai Motor.

Вибрана стратегія, заключаючись в поєднанні забастовок, акцій протесту і судових баталій, проведених в рамках кампанії на протязі більш десяти років, окупилися KMWU, який разом з членським Профсоюзом тимчасових робітників Hyundai Motor досяг успіху в забезпеченні постійних робітних місць для 6000 тимчасових робітників Hyundai Motor в Кореї.

● **Глобальний союз IndustriALL** призиває свої членські організації прийняти заходи в підтримку Конвенції МОТ проти гендерного насильства на робочому місці.

● **IndustriALL** вимагає посилення безпеки праці після загибелі трьох шахтарів на шахті «Казахстанська» підприємства «АрселорМіттал Темир-тау» в Карагандинській області Казахстану.

● **Продолженая президентом Франции** Эммануэлем Макроном «реформа» трудового законодательства вызвала жесткое противостояние со стороны профсоюзов.

Захищати інтереси членів профспілки, підвищувати її імідж, зміцнювати солідарність і єдність — це основа і сила профспілки

ВІДЛУННЯ СВЯТА

ВостГОК и Желтые Воды — одна судьба, одна история

Это главный меседж, с которым обратился к желтоводцам и гостям города Юрий Шмелев, и.о. генерального директора ГП «ВостГОК», поздравляя горожан с Днем шахтера и 60-летием Желтых Вод: «Высказывание «Город шахтерской славы» — не просто слова, ведь с шахтерским трудом связаны традиции многих желтоводских семей, а у ВостГОКа и Желтых Вод история и судьба одна на двоих».

В Желтых Водах празднование Дня шахтера и юбилея города проходило в Парке Славы. Жители города начали собираться здесь задолго до торжественной части. Любители декоративно-прикладного искусства

имели возможность посетить «Город арт-мастеров», чтобы посмотреть работы лучших умельцев, приобрести сувенир на память о юбилее города. Дети, пришедшие на праздник, активно принимали участие в

игровых программах, катались на разнообразных аттракционах, которыми был наполнен парк.

А выставка военно-полевого арта «Нет — войне!» никого не оставила безразличным. Материалом для изготовления работ стали патроны, гильзы, осколки, остатки снарядов, которые передали с АТО наши бойцы. Мастера постарались на славу, и когда-то грозные артефакты стали арт-объектами. Затем дети и взрос-

лые приняли участие в мастер-классе и расписали, украсили цветами, изготовленными своими руками, фрагмент реактивного снаряда системы залпового огня «Ураган», превратив его в настоящий символ мира.

Торжественную часть праздника исполнением Государственного гимна Украины открыл народный хор «Веселка» ЦНТКиД ГП «ВостГОК». Городской голова Владимир Абрамов поздравил всех с праздниками. Напомнил, что город без ВостГОКа не существовал бы, потому что комбинат дал старт новой эпохе развития поселка Желтая Река уже в статусе города.

И.о. генерального директора ГП «ВостГОК» Юрий Шмелев поздравил с Днем шахтера ветеранов комбината, которые отдали урановой промышленности десятки лет жизни и с честью передали эстафету дел и свой опыт молодым коллегам.

За высокий профессионализм, трудовые достижения, личный вклад в развитие горнодобывающей промышленности и по случаю Дня шахтера работники

и ветераны ГП «ВостГОК» получили государственные награды, грамоты и благодарности министерского, областного и местного уровней. Также к юбилею города грамотами исполкома Желтоводского городского совета и благодарностями мэра были награждены работники предприятий города.

В ходе торжества подведены итоги конкурса на лучшую придомовую территорию индивидуальной и

коммунальной застройки. Бурю эмоций, шквал аплодисментов и пожеланий вызвала церемония чествования семьи Валентина и Людмилы Макшановых, которые отпраздновали желтоводскую свадьбу (65 лет), и молодоженов Виктории Капкаевой и Дмитрия Ланового, которые в День города создали новую семью.

Репортаж подготовила Елена МАЛООК, фото Татьяны КОРСУНОВСКОЙ

Традициям не изменяем

Уже стало доброй традицией ко Дню шахтера и Дню города проводить в Желтых Водах соревнования по мотокроссу. В этом году наш город принимал IV этап чемпионата Украины по мотокроссу УМА и III этап чемпионата Днепропетровской области по мотокроссу. В гонках участвовали 179 спортсменов из более 20 городов Украины. Мотогонщики соревновались в одиннадцати классах.

Городской голова В. Абрамов поблагодарил ГП «ВостГОК» за то, что комбинат не только стоял у истоков мотокросса, но и каждый год вместе с Восточной объединенной организацией профсоюза выступает генеральным спонсором соревнований. Благодар-

ность выразил семье Леонида Пирогова и всем, кто был причастен к организации мотокросса. В ходе открытия соревнований спортсмены дружно поздравили с 80-летием Анатолия Бординских, который стоял у истоков зарождения этого вида спорта в Желтых Водах.

По итогам IV этапа чемпионата Украины УМА ко-

манда юниоров Желтых Вод завоевала первое место, а команда взрослых была второй. Личное первенство также принесло победы мотогонщикам нашего города: Семену Нерушу, Дмитрию Чернову, Дмитрию Чапу, Василию Артюхову, Полине Сахариевой, Владимиру Евтушенко, Петру Горбатенко и Владимиру Слободянюку.

ЗА СПРИЯННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ

«Подари ребенку жизнь»

Организация молодежи ЗАЭС совместно с Энергодарской детской художественной школой, при содействии администрации и профсоюзного комитета атомной станции с июня по август провела благотворительную акцию в поддержку «Научно-практического медицинского центра детской кардиологии и кардиохирургии Минздрава Украины (г. Киев).

Инициатива по выбору конкретного кардиологического центра принадлежала молодым родителям, которые были вынуждены в свое время обратиться в это учреждение. Сегодня оно единственное в Украине, где детей с врожденным пороком сердца оперируют с первых дней жизни. За 25 лет работы центра спасено более 22 000 пациентов (в их числе и дети

работников ЗАЭС). Центр детской кардиологии и кардиохирургии существует, в том числе, на пожертвования меценатов и деньги, вырученные от благотворительных акций. Здесь все операции для украинских детей проводятся бесплатно.

7 июня на подведении итогов учебного года в детской художественной школе председатель организации молодежи Дмитрий Орлов обратился к юным художникам с просьбой нарисовать несколько работ для благотворительной акции. В общей сложности школа передала молодежи ЗАЭС 21 работу. Рисунки были распространены в крупных подразделениях ЗАЭС. Активными участниками акции стали руководство ЗАЭС, а также полтора десятка цехов и подразделений атомной станции.

По условиям акции, в течение месяца желающие оказать кардиологическому центру посильную помощь могли это сделать, обратившись непосредственно к председателю цехового комитета или к заместителю руководителя цеха по работе с персоналом.

На сегодня итоги благотворительной акции подведены, и совместно с руководством кардиологического центра ведется работа по подбору необходимой даты, а картины юных художников остались в подразделениях.

Организация молодежи ЗАЭС выражает огромную благодарность руководителям подразделений и председателям цеховых комитетов за проведенную работу по сбору средств, детской художественной школе — за рисунки, а всем, кто принял участие в благотворительной акции, — за неравнодушие. Ведь, как мы знаем, чужой беды не бывает.

Открытый турнир по стритболу

Под эгидой организации молодежи ППО ОП ЮАЭС на базе спорткомплекса «Олимп» состоялся традиционный открытый турнир по стритболу (баскетбол 3*3).

Участники соревнований были разделены на две группы: дети и юноши и взрослые. Всего в турнире приняли участие 11 команд.

Хотелось бы отметить, что становится доброй традицией участие в соревнованиях не только спортсменов из г. Южноукраинск, но и приезжих команд. В этот раз в турнире приняли участие команды из пгт Александровка и Братское. Также ра-

дует то, что и младшее поколение любит баскетбол, занимаются им и принимают активное участие в состязаниях.

В каждой из групп велась настоящая спортивная борьба за победу и призовые места. Спортсмены старались показать все свое мастерство на паркете.

Турнир прошел на позитивной ноте, без травм и ссор, а это главное!

До встречи на баскетбольных площадках города!

М. КОСТЮЧЕНКО,
председатель ОМ ППО ОП ЮАЭС

СПОРТИВНІ ДОСЯГНЕННЯ ВП ЗАЭС

Людмила Бабак — «Краща спортсменка 2017 року»

Вихованка спортивно-оздоровчого комплексу Запорізької АЕС Людмила Бабак за результатами виступів на міжнародних змаганнях, за найбільш значущі досягнення у професійній діяльності та кращу роботу в галузі фізичної культури і спорту в 2016-2017 роках перемогла в номінації «Кращий спортсмен-2017» і отримала статуетку «SPORT STAR».

Урочиста церемонія нагородження відбулася в м. Запоріжжя напередодні Дня фізичної культури і спорту України, на якій були відзначені кращі спортсмени, тренери, спортивні організації, федерації з видів спорту, дитячо-юнацькі спортивні школи, установи спортивного профілю та фізкультурно-спортивні товариства області.

Людмила Бабак — майстер спорту міжнародного класу з веслування на байдарках і каное, чемпіонка світу серед молоді 2015 року, бронзова призерка чемпіонату світу серед жінок 2016 року, чемпіонка Європи серед жінок 2017 року.

Кращі — на командному чемпіонаті

У м. Полтава пройшов командний чемпіонат з веслування на байдарках і каное серед дорослих. Спортсмени Запорізької АЕС показали феноменальний результат.

Давидов Денис і Краж Дмитро на дистанції 500 метрів завоювали перше місце. Бабак Людмила на дистанції 500 метрів посіла перше місце і на дистанції 200 метрів — друге. Давидов Денис на дистанції 1000 метрів був на третьому.

У змаганнях взяли участь 293 спортсмени, 29 команд з 22 областей України.

Тренери наших спортсменів — заслужений тренер України Сергій Сніжко, Юрій Рожков.

Вибороли кубок

Вихованці дитячо-юнацької спортивної школи Запорізької АЕС завоювали кубок турніру і показали гідні результати на Всеукраїнському турнірі з волейболу «Азовська чайка — 2017». Дівчата — молодша група (2005 р.н.) — завоювали перше місце і кубок турніру, а старша група (2003 р.н.) — третє місце. Юнаки на Всеукраїнському турнірі з волейболу посіли шосте місце.

Тренери спортсменів ДЮСШ ВП ЗАЭС — Олександр Раєвський і Олександр Зубенко.

Турнір проходив у селищі Стрілецьке (Херсонська обл.) на мальовничому березі Азовського моря на майданчиках ДОЦ «Гренада». У змаганнях брали участь команди дитячо-юнацьких спортивних шкіл та спортивних інтернатів з міст Энергодар, Київ, Нетішин, Харків, Острого, Полтава, Вільнянськ, Чернігів, Дніпро та Нікополь.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000